

Не допѣла си пѣснитѣ,
 Не походила с'дружкитѣ,
 Не поносила премѣна,
 Премѣна, мамо, редѣло :
 Ни вити гривни, гerdани,
 Прѣстени, златни ушници,
 Сребѣренѣ коланѣ с'чепрази.
 Цвѣте сѣмѣ, мамо, посѣла,
 Полѣдиче е никнало,
 Та да го гледашѣ и плѣвишѣ
 И да го, мамо, поливашѣ
 Сѣсѣ сѣлзи и сѣсѣ росица.
 Щѣ ти се Тенка украде,
 Щѣ бѣга много далеко,
 Никога да се не вѣрне . . .

На гроба да ми посѣешѣ
 Ранни босилекѣ, майчиче,
 И ситно бѣло цвѣтице .
 Когато цвѣте поникне
 И цѣфне бѣло на гроба,
 Оскуби коренѣ сѣ черна прѣстѣ,
 Та иди в'село Моминѣ-долѣ,
 Намѣри, мамо, майката
 На млади Китанѣ сироманѣ,
 Дето го грабна шарката,
 Шарката, сипаницата,
 Три дена преди Отчовѣ-денѣ¹⁾.
 Питай я, мале, разпитай,
 Кога е Китанѣ умиралѣ,
 Какви е думи изрекѣлѣ,

¹⁾ Св. Иванѣ Рилски.